

**Sermons By
William Marrion Branham**

“... in the days of the voice ...” Rev. 10:7

NUSIŽEMINK

Indianos valstijoje, JAV

1963 m. liepos 14 d.

Introduction

The remarkable ministry of William Branham was the response of the Holy Spirit to the prophecies of the Scriptures in Malachi 4:5,6, Luke 17:30, and Revelations 10:7. This worldwide ministry has been the culmination of many other Bible prophecies, and a continuation of the working of God by His Spirit at this End time. This ministry was spoken of in the Scriptures, to prepare the people for the Second Coming of Jesus Christ.

We pray that the printed Word will become written in your heart as you prayerfully read this message.

While every effort has been made to provide an accurate unabridged transcription, the English audio files are the best representation of the sermons spoken by Bro Branham.

Audio and transcribed versions of over 1,100 sermons preached by William Branham are available for free downloading and printing in many languages at:

www.messagehub.info

This work may be copied and distributed as long as it is copied entirely, not modified, and distributed free of charge.

¹ [Brolis Nevilis pristato brolių Branhamą: „...mes pasitikime, jog Dievas tai siunčia Savo Dvasia. Todėl toliau nei kiek nedvejodamas suteiksiu žodį jam. Taigi aš...“—Red.]

O, broli Nevili, tai tikras netikėtumas. Aš apstulbintas. Manau, tuomet padarysiu pranešimą. Ar man čia vietoj ruoštis, ar tiesiog teks ką nors sugalvoti... [Brolis Branhamas ir susirinkusieji juokiasi.]

² Man iš tiesų labai patinka kiekvieną kartą būti čia. Mūsų kelionė jau artėja prie pabaigos, mūsų buvimas kartu, nes mūsų jau laukia dar vienas susirinkimas Čikagoje, ir aš gana greitai turėsiu nuvežti šeimą atgal į Arizoną. O jie dar neturėjo vasaros atostogų, ir aš turiu nuvežti juos kur nors artimiausiomis dienomis. Ir tada manęs ko gero nebus vieną...vieną dieną — vieną iš sekmadienių — o kitą savaitę aš pradėsiu Čikagoje. Tuomet iš karto turiu grįžti pirmadienį ir nuvežti juos į Arizoną.

³ Ir dabar, aš taip nemėgstu pamokslauti sekmadienio rytą, užimti tą laiką, kai visi pailsėję; sekmadienio vakarą jūs visuomet pavargę ir išsekę, ir perduoti sekmadienio vakaro tarnavimą mūsų pastoriumi nėra labai gerai. Man nepatinka taip daryti, tačiau sekmadienio vakarą aš...sekmadienio vakarą, jei tarnauju sekmadienio vakarą, tuomet taip ilgai laukiau žmonės. Daugelis atvyksta iš pačių pietų ir...ir šiaurės, ir kartais turi važiuoti dieną ir naktį, kad patektų tik į vieną tarnavimą ir grįžtų. Todėl, kai atvažiuoju, stengiuosi pamokslauti rytiniame sekmadienio tarnavime, kad jie galėtų grįžti.

⁴ Pastovūs, ištikimi piligrimai — kaip aš juos branginu. Važiuoja per šlapdrią, lietu ir taip toliau, kad čia patektų — per visą šalį, šimtus kilometrų tik dėl vieno trumpo tarnavimo. Taigi aš už tai labai dėkingas Dievui ir šioms žmonėms, už jų didžiulį...už jų didelį palaikymą to, ką aš stengiuosi sakyti žmonėms — tiesą.

⁵ O aš tikiu, kad tai Tiesa, visa širdimi. Jei būtų kas nors kita, kas mano manymu būtų geriau, aš tikrai iš pradžių eičiau... Aš neprašysiu kitų kur nors eiti, kol iš pradžių nenuėsiu pats, kad įsitikinčiau, ar tai teisinga, ar ne. Aš neprašyčiau nei vieno žmogaus žengti žingsnio Dieve, jei dar pats ten nežengčiau ir nesužinočiau, kad tai Tiesa. Pirmiausia, tai turi būti Viešpaties Žodis, tada aš turiu žengti ir pažiūrėti, ar tai teisinga. Ir tuomet, jei tai teisinga, aš galiu sakyti: „Užženkite čia“. Suprantate, taip praminamas kelias.

⁶ Na, mano manymu, bet koks tarnautojas turėtų taip daryti, pirmiausia turėtų eiti pats. Jis turi būti vadas, žmonių vadas, nesakyti ko nors tokio, ko neapsiimtų daryti pats. Mes turėtume eiti ir būti žmonių vadais.

⁷ Šį rytą aš patyriau labai keistą ir neįprastą dalyką čia, už sakyklos. Ir tai buvo dėl paskutinės pamokslavimo dalies, aš to neketinau taip sakyti. Suprantate?

Bet, na, tai jau yra pasakyta, ir aš nebegaliu nieko su tuo padaryti. Bet tada aš grįžau namo ir ėmiau gilintis į tai.

⁸ O šiandien dar įvyko nedidelis mūsų šeimos susitikimas, buvo tik mano brolis su saviškiais. Mamos nebėra. Mes paprastai susirinkdavome jos namuose, o dabar renkamės pas Delores. Šiandien mes ten puikiai praleidome laiką kalbėdamiesi, ir Tedis buvo, mes giedojome, grojome himnus ir taip toliau.

⁹ Dabar... Aš manau, galbūt kitą sekmadienio rytą, jei Viešpats leis, jei Brolis Nevilis ne prieš, aš norėčiau, kad vyktų išgydymo tarnavimas, pašvęstas vien išgydymui. Ir aš...aš manau, kad pamokslas šį rytą, kaip, man atrodo, Viešpats vedė mane į išsakyti, išdėstyti, turi mus šiek tiek padrąsinti (ar ne?), kad iš tiesų tikėtume. Mes apsimetinėjame ir mes...mes įsivaizduojame įvairius dalykus ir kalbame apie juos, bet, kai tai priartėja prie atomazgos, tada visai kitaip... Kaip...

¹⁰ kažkas man pasakojo, atrodo, tai buvo mano brolis (jis ten gale), šiandien pasakojo trumpą istoriją apie vieną žmogų, tarnautoją ir apie kai kuriuos...apie vieną iš jo tikinčiųjų. Ir jis pareiškė, kad gali pereiti per rąstą.

Tas atsakė: „Žinoma, pastoriau, Viešpats su tavimi“.

Jis pasakė: „Aš galiu nešti rąstą ant nugaros, kol eisiu per jį“.

„Žinoma, Viešpats su tavimi“. Jis nuėjo ir taip padarė.

¹¹ Jis pasakė: „Aš galiu nešti rąstą ir tuo pat metu stumti vežimėlį“.

¹² „Žinoma, pastoriau, Viešpats su tavimi, tavo tikėjimas gali viską“.

¹³ Jis pasakė: „Aš galiu įsisodinti tave į vežimėlį ir nešti rąstą“.

Tas atsakė: „Palauk, palauk!“ Matote?

¹⁴ Visai kitaip, kai ir tu pats į tai įtrauktas. Suprantate? Taigi, tai...tiesiog puiku, kai mes čia sakome: „Amen“. Tiesiog puiku, kad mes čia kalbam: „Aš tikiu, kad tai tiesa“. Bet paskui įgyvendink tai, turi tai įgyvendinti.

¹⁵ Kaip sakiau ryte, žmonės gulėjo Petro šešėlyje, jie net neprašė maldos.

¹⁶ Tai stebėdavau užėjęs į daugelį namų. Pasimeldžiu prieš eidamas ir tiesiog ateinu ten su patepimu ir net nesimeldžiu už žmones, išeinu, o jie išgydyti. Suprantate? Ar ne? Iš tiesų. Aš mačiau, kaip tai vyko daugybę kartų. Suprantate? Jūs turite kažkur pritaikyti savo tikėjimą. Suprantate? Jūs turite tuo tikėti. Aš tikiu, kad artinasi valanda ir jau atėjo...

¹⁷ Ir suprantu, kad mes neplanavome įrašyti šio tarnavimo į garsajuostę. Sau jie gali įrašyti kokią nors trumpą, bet tai ne tokia juosta, kuri keliauja po visą šalį.

¹⁸ Tai, ką aš kalbėjau šį rytą, atvedė mus tiesiai prie kulminacijos, ir dėl šios

paniūniuokime tai. [Brolis Branhamas ir susirinkusieji pradeda niūniuoti giesmę „Su Dievu!“—Red.] O, kaip tai siunčia mums Dievo Dvasią! Ar galite įsivaizduoti tas ankstyvąsias dienas, kai jie sėdėdavo ant uolos luitų?

Su Dievu, kol susitiksime vėl!

¹⁰⁸ Nulenktomis galvomis, aš paprašysiu brolio Aleno, kuris yra ten gale, naujo brolio mūsų tarpe, kad jis paleistų mus maldos žodžiais. Broli Alenai.

ateinam išgydymo. Taip. Išpažinti savo nusižengimus vienas kitam ir melstis vienas už kitą“. Matote? Taigi, būtent apie tai jis ir kalbėjo ši vakarą, sujungė Kalno pamokslo palaiminimus su Morkaus 16. Sujunk tai, štai ir turėsi, tada prasidės išgydymai.

¹⁰³ Pažiūrėkite į Jėzų, tiesiog pačios meilės įsikūnijimas. Suprantat? Jis buvo išreikštas Dievas. Jis, Dievas, išreiškė Save per Jį, nenuostabu, kad vyko stebuklai ir kita. Jo nuolankus ir pašvęstas Gyvenimas, būdamas Dievu, atėjo, kad taptų žmogumi šioje žemėje, kad per Save išreikštų Dievą, štai kodėl Jis buvo toks, koks buvo. Aš visada sakiau: „Man Jėzus yra Dievas todėl, kad Jis taip nusižemino. Jis buvo toks didis ir vis dėlto galėjo tapti toks mažas“. Suprantate? Teisingai.

¹⁰⁴ Telaimina jus Viešpats išties gausiai. Dabar, atsistokim ir...pabaigai. Dabar gal pamėginkime (sese, tu gal ir nežinai šitos), šitą: „Palaimintas ryšys“. Sugiedokime ją vieną kartą, gerai? Sugrok mums akordą.

Palaimintas ryšys,
Kurs vienija visus,
Kaip brolius Kristaus meilėje
Tvirtai sujungia mus.

¹⁰⁵ Dabar, kol giedam paskutinį posmelį, paspauskime vieni kitiems rankas, „Kai reikia išsiskirti“, ir tiesiog sakykim: „Telaimina tave Viešpats, broli, sese. Man taip džiugu būti kartu su tavimi ši vakarą“. Suprantat, štai taip, tada pasisukit atgal, aplink. Dabar pagiedokime:

Kai reikia...
Telaimina tave Dievas, broli Nevili!
Tai skauda mums širdis,
Bet lieka dar širdžių ryšys
Ir susitikt viltis.

¹⁰⁶ Kaip mes mylime Viešpatį Jėzų! Ar ne? [Susirinkusieji sako: „Amen“.— Red.] Kaip...

Su Dievu!
Prie Jo kojų susitiksim vėl. (Su Dievu!)
Su Dievu! Su Dievu!
Su Dievu, kol susitiksim vėl!
Dabar užmerkime akis ir tiesiog sugiedokime tai Dvasioje.
Su Dievu! Su Dievu!
Prie Jo kojų susitiksim vėl.
Su Dievu! Su Dievu!
Su Dievu, kol susitiksim vėl!

¹⁰⁷ Dabar, nulenktomis galvomis — juk mes tiesiog vaikai, Dievo vaikai —

priežasties kitą sekmadienį paskirsiu išgydymo tarnavimui. Tai todėl, kad visą laiką, kol buvau namuose, aš pasakojau jums apie regėjimus, ir apie tai, kas vyko, ir kitką, parodžiau aukščiausią tašką — kodėl aš visa tai padariau. Ir paskui, šiandien ryte privedžiau tai tiesiai prie to paskutinio patraukimo.

¹⁹ Taigi, atėjo laikas man pačiam pasišvesti Dievui, laikas, kad Dievas prakalbėtų man. Suprantate, aš... Ir aš, mano paties gyvenime turi įvykti nedidelė permaina, kad... Ne todėl, kad aš manau, jog esu piktas, bet noriu jaustis šiek tiek arčiau žmonių. Suprantat?

²⁰ Žmonės, kuriems aš stengiausi sakyti šią Evangelijos Tiesą, jie nuo To nususuka, nueina ir iš To juokiasi. Na, man tai atrodo įžeidimas. Man pačiam tai nieko; bet Tam, ką aš kalbėjau kaip Tiesą, bandydamas jiems padėti... Visai kaip nuleisti valtį ir sakyti: „Štai, štai, gaudyk, plauk čia. Štai, ropškis iš šniokščiančios srovės; tu juk mirsi. Tu ten žūsi“. O jie tiesiog iš tavęs juokiasi ir nueina. Na, aš jaučiu, kad, jei jie nueina, aš daugiau nebėgiu nieko padaryt (suprantate?), negaliu.

²¹ Bet dabar aš noriu bėgti pakrante ir įtikinėti juos: „Grįžkite“. Matot, aš turiu jausti užuojautą (suprantat?), nes žinau, kad ten yra tų, kurie dar neįėjo. Ir aš žvejosiu tol, kol...Jis pasakė, kol paskutinė žuvis bus sugauta. Ir aš noriu tai daryti.

²² Taigi ir dabar, kad tai padaryčiau, aš laikiu, kad maldos susirinkime kažkas įvyktų. Kažkas... Ir daugelis pamenat paskutinio patraukimo regėjimą, tiksliau, Trečiojo Patraukimo. Pamenat, kaip tik prieš tai kažkas įvyko: aš mačiau, kaip atsirado ta Šviesa ir nusileido į tą vietą ir pasakė: „Aš susitiksiu su tavimi ten“. Taigi aš laikiu kažko įvyksiant.

²³ Prieš daug metų būdavo taip, kad nuo tarnavimų ir atpažinimo aš taip nusilpdavau, kad sverdėdavau. Daugelis iš jūsų tai pamena. Būdavo net taip, kad už vienos parankės laikydavo Džekas Moras, už kitos brolis Braunas ir visą valandą vedžiodavo mane lauke po tarnavimo. Ir aš, būdavo, tiesiog bandydavau suprasti, kur aš, ir kas vyko. Paskui visą naktį gulėdavau ir galvodavau apie tai, verkdavau ir taip toliau, ir stebėdavausi, kodėl jie nepriėmė mūsų Viešpaties Jėzaus.

²⁴ Paskui Jis pasakė man viename regėjime: „Vieną kartą tu susitiksi su dama, kuri prieis prie tavęs, vilkėdama rudą kostiumą, o rankose laikys vaiką apklotę ir nuo tada turėsi jėgų ištvirti ilgiau“. Na, aš pasakojau jums tai. Ir tai įvyko Čikagoje tą vakarą, kai viena presbiterionė, kai pats jos pastorius nusiuntė ją ten su kūdikiu.

²⁵ Ir man atrodo jos brolis, ar kažkuris iš jų, buvo gydytojas. Jis pasakė: „Vaikui nėra jokios vilties, jei Visagalis Dievas jo nepalies“. Jis nuėjo...

²⁶ Ji nuėjo ir papasakojo savo pastoriumi. Jos pastorius pasakė: „Aš esu...aš

nepajėgsiu, nesu tinkamas, — pasakė jis, — veikti šiuo Dieviškuoju išgydymu, nes manyje, tiesiog neturiu to savyje, tikėjimo, kurio reikia“. Na, tai...tai...tai sąžininga. Suprantate? Jis pasakė: „Manyje to tiesiog nėra“. Jis pasakė: „Bet aš buvau viename brolio Branhamo susirinkime ir patarčiau tau nuvežti vaiką broliui Branhamui“. O gydytojas jo atsisakė, ir šis turėjo mirti.

²⁷ Ir ta smulkutė dama atėjo ten, kur aš vedžiau vieną tarnavimą tiems mažiesiems katalikų vaikams, kurie apdegė toje mokykloje, jūs žinote. Pamenate, kai tai nutiko. Vyko tarnavimas, ir štai platforma ateina ta dama, vilkinti rudą kostiumą. Mano žmona ir kiti ten buvo, ir aš pasakiau...apsisukau ir pažiūrėjau, apsidairiau aplink ir pažiūrėjau, ar jie ten stovi. O pasirodo, kad, kaip tik prieš man ateinant, man regis, Bilis Polas ir kiti kalbėjosi, ar žmona, ar kažkas iš jų, su ta dama su vaikelio. Ir ta dama pakilo ant platformos, o Šventoji Dvasia viską atvėrė ir ten išgydė kūdikį.

²⁸ Aš išėjau, ir nuo tol aš tiesiog nepavargstu. Suprantate, man nuo to visai nieko, ir dabar galiu tęsti ir tęsti.

²⁹ Taigi, aš laikiu, kad įvyktų tai, kas pradėtų Trečiojo Patraukimo veikimą (suprantate?), ir galbūt kito sekmadienio tarnavimas, galbūt jis tam pasitarnaus. Nežinau.

³⁰ Manau, mes patys turime pasakyti artimiesiems, atvesti sergančius. Taigi, išgydymo tarnavimą reikia pašvęsti sergantiems žmonėms. Pasiimkite savo ligonius ir atveskite juos čia ankstų sekmadienio rytą, tarkim, aštuntą ar pusę devynių, mes leisime...duosime jiems maldos korteles, kai įeis pro duris, ar kaip tai daro. Ir paskui bus maldos eilė, ir melsimės už sergančius ir tiesiog pažiūrėsime, ką darys Šventoji Dvasia.

³¹ Tikiu, kad Jis padarys stebuklą, jei tik mes Juo tikėsime. Ar ne? Bet turime tikėti Juo visa širdimi, kad Jis tai padarys. Aš manau, kad išaušo didi valanda, kai Dievas, kaip mes jau kalbėjome šį rytą, tiek daug mums parodė ir atvedė mus prie tam tikro...kaip tik prie reikiamo taško. Tik stumtelėti nuo šito kalnelio ir daugiau nieko nereikia, savaime nuriedės. Suprantat? Judės kaip ir anksčiau, tas pats su atpažinimu, tas pats ir su pranašavimu, kai tai stebi.

³² Aš stovėjau Kalgaryje... Atsiprašau, tai buvo karališkajame mieste, Reginoje, Reginoje. Ir ten stovėjo Ernas Baksteris ir daugelis kitų mūsiškių. Ir Viešpats pasakė man tiesiog čia, ant platformos: „Bus taip, kad tu žinosi net jų širdžių paslaptis“. Ir tikrai. O aš niekuomet negalvojau apie tai būtent taip. Tą vakarą aš pakilau ant platformos su Ernu ir tiesiog pradėjau melstis už sergančius. Ir štai priėjo vienas vyriškis, visas jo gyvenimas buvo kaip ant delno; kaip tik tada tai ir įvyko pirmą kartą, akimirksniu, išgydymo tarnavime. Ir tada pažiūrėjau į auditoriją, ir tai nužengė ant susirinkusiųjų ir taip toliau. O, kai mes pasieksime kitą pusę... Nė pusės dar nebuvo pasakyta apie tuos

mylėjo vienas kitą. Mes paprastai stovėdavom ir giedodavom tą seną giesmę:

Palaimintas ryšys,
Kurs vienija visus,
Kaip brolius Kristaus meilėje
Tvirtai sujungia mus.

Kai reikia išsiskirt,
Tai skauda mums širdis,
Bet lieka dar širdžių ryšys
Ir susitikt viltis.

⁹⁸ Aš tai sakau Kristui su dideliu džiaugsmu širdyje; daugelis iš jų miega tuose kapuose, pažymėti, laukia to didžiojo prisikėlimo, kai mes vėl susitiksim.

⁹⁹ Nei už ką neleiskit, kad Dvasia paliktų šią vietą! Jei tai kada nors įvyks, man nesvarbu, koks iškalbingas jūsų pastorius bebūtų, kaip gerai jis gali išsakyti Dievo Žodį, Dievo Dvasia nuliūdinta pasitraukia. Suprantate? Kai visur bendravimas, kai viskas bendra, ir mylime vienas kitą, tada Dievas dirbs su mumis.

¹⁰⁰ Ir mes tiksliai parodome laiką, kad žmonės užėję sakytų: „Jei norite pamatyti bažnyčią, kuri tikrai nuolanki, bažnyčią, kuri iš tiesų myli Dievą, užsuk kada į tą bažnyčią ir pažiūrėk. Pažiūrėk, kaip jie vienas kitu rūpinasi, gerbia ir, kai skelbiama Evangelija, kaip pagarbiai tai vyksta, kaip viskas tiesiog vyksta tvarkingai“. Taip, tada jie galės žiūrėti ir matyti, koku laiku mes gyvename. Jūs matysite Dievo Dvasią, judančią tarp jūsų, vyks dideli ženklai ir stebuklai bei kiti dalykai. Jei visos detalės veikia kartu, tai rodo laiką. Bet jei neveikia, tai laikas sustabdytas; daugiau neberodys laiko. Taigi, jei norime žinoti, koku laiku gyvename, tiesiog pradėkime visi kartu dirbti Evangelijoje, mylėdami vienas kitą, mylėdami Dievą ir rodyklės pačios parodys, koku laiku mes gyvename. Jūs tuo tikite? Žinoma. Amen. Telaimina jus Viešpats, išties gausiai.

¹⁰¹ Dabar nepamirškite, ateikite šią savaitę. Ir jei pažįstate ką nors iš sergančių, kurie ateis, pasakykit, kai jie ateis, sakykit:

— Drauge, aš noriu tave pakviesti. Pas mus bus malda už sergančius sekmadienį ryte bažnyčioje. O tu jau kurį laiką sergi, ir aš noriu...

— Na, aš noriu eiti, visada norėjau eiti.

¹⁰² — Taigi, aš neseniai ten girdėjau vieno brolio pamokslą sekmadienio vakarą, kaip mes turim išpažinti savo nusižengimus vienas kitam ir melstis vienas už kitą, kad būtume išgydyti: Jokūbo 5:14, 13, 14, 15 (žinot?), kad mes turime išpažinti savo nusižengimus vienas kitam, prieš tai, kai apskritai

⁹¹ Tiesiog susimąstykite: jei tokios didžios yra dovanos, kurias vadiname „jėga“, o Paulius pasakė: „Nors turėčiau tikėjimą, kad net kalnus galėčiau kilnoti, bet neturėčiau meilės, aš būčiau niekas“. Pagalvokit apie tai.

⁹² Ir nors jūs sakot: „Na, nors aš...aš suprantu... Norėčiau žinoti Bibliją“.

⁹³ „Nors aš suprantu visas Dievo paslaptis (matot?), ir galiu tai daryti, bet neturiu meilės — aš...aš niekas. Suprantate? Aš dar nieko nepasiekiau“. Suprantat? Svarbiausia — mylėk Dievą ir tokiu būdu nusižemink.

⁹⁴ Taigi, išties, po visų tų metų, praleistų misijose ir visam pasauly, matydamas skirtingus žmones, aš šiek tiek žinau apie tuos vartus, ir kaip pro juos įeiti. Ir jei jūs apskritai norite kažko pasiekti su Dievu, niekuomet neprisileiskit išdidumo dvasios artyn. Neleiskit prisiartinti pykčiui. Nesvarbu, kas ką padarė, net jei jie neteisūs, niekuomet neišsiugdykit komplekso prieš tą žmogų. Suprantat? Būkit malonūs ir geri. Nepamirškite: Dievas pamilo jus, kai buvote nuodėmėje. Ir jei Dievo Dvasia yra jumyse, jūs mylėsit kitą žmogų, kai jis klysta. Suprantat? Tiesiog melskitės už juos ir mylėkite vienas kitą.

⁹⁵ Visų svarbiausia mylėkite Dievą ir mylėkite vienas kitą. Ir būkite nusižeminę prieš Dievą ir vienas prieš kitą, ir Dievas tai palaimins, ir tiesiog sunku apsaityti, ką Jis padarys. Paprastai, kai bažnyčioje daugėja žmonių, ir po truputį pradeda augti ar panašiai, tada jie nutolsta nuo tos tikrovės, nuo to, kas tikra.

⁹⁶ Žinote, kodėl visa tai pradėjo vykti, kai aš tik pradėjau, ir Viešpats man pasirodė prie upės ir tai pasakė? O brolis Veilas pamatė tai, man atrodo, kanadietišrame laikraštyje, prieš daug metų, kai Viešpaties Angelas pasirodė prie upės, tai buvo „Associated Press“: „Mistiška Šviesa virš vietinio tarnautojo krikšto metu“. Ir žinot, kas tai padarė? Kai pas mus buvo tarnavimas palapinėje kitoje gatvės pusėje, palapinėje, kurioje telpa apie, na, du tūkstančius penkis šimtus žmonių, tarnautojai atvyko iš visur ir sakė: „Broli, atėik čia minutėlei“. Aš buvau dar visai jaunuolis, na, tiesiog vaikas, o jie pasakė: „Kaip tu išsaugai tuos žmones harmonijoje? Jie taip myli vienas kitą, kad jie... Nemačiau žmonių, kurie taip mylėtų vienas kitą“.

⁹⁷ Tai Viešpats. Štai kaip buvo įkurta šita bažnyčia, ant dieviškos, broliškos meilės vienas kitam. Išėdami jie spaudė rankas vieni kitiems, ir verkė kaip kūdikiai, kai reikėjo skirtis. Taip stipriai jie vienas kitą mylėjo. Ir aš galėjau užteiti pas juos namo aplankyti ir kartais Bibliją gulėdavo atversta su dėmėmis nuo ašarų. Užeidavau vakare, kur kartu susirinkę tėvai ir motinos, ir ten jų vaikeliai visur suklaupę ant grindų; tėvai ir motinos suklaupę ant kelių verkė ir meldėsi. Aš atsistodavau prie durų ir vis laukdavau, laukdavau, laukdavau. O jie nesiliaudavo meldęsi, aš tiesiog atsisėsdavau ant laiptų ir, belaukdamas jų, pradėdavau pats melstis. Suprantat? Taip ir buvo. Ir jie vienas kitą mylėjo. Jie

atvejus, kai ateini ir matai, kas vyksta žmonių gyvenimuose. Aš nieko apie tai nesakau, tiesiog nutyliu (suprantat?), jei tik nejaučiu stipraus paraginimo kažką iš to pasakyti.

³³ Ir dabar aš laikiu, kad kita prasidės štai taip (suprantate?), Dievas Savo nuožiūra ir Savo suvereniu laiku tai pradės. Ir tai...tai bus dar vienas iš tų dalykų, kurie kur kas labiau pranoks visus tuos kitus žmones. Suprantate? Ir aš...aš laikiu, kad tai įvyktų.

³⁴ Ir galbūt, o, aš pamaniau, kad galima būtų padaryti nedidelį išgydymo tarnavimą kitą sekmadienį, o po to ateinantį sekmadienį aš tikriausiai išvažiuosiu su vaikais ir kitais, nes jiems reikia grįžti ir eiti į mokyklą. Ir paskui kitą sekmadienį aš, žinoma, būsiu Čikagoje jų susirinkime. O paskui, kitą pirmadienį, grįžtu atgal, kad antradienį nuvykčiau į Arizoną, kad vaikai grįžtų į mokyklą.

³⁵ Na, ką galvoji, pastoriau? [Brolis Nevilis sako: „Na, aš įžvelgiau kai ką labai neįprasto“.—Red.] Gerai, tiesiog puiku, mes norime išgirsti apie tai.

³⁶ Taigi dabar, tegul Viešpats jus gausiai palaimina, labai gausiai. Ir aš tikiuosi pamatyti jus čia kitą sekmadienį. O trečiadienį vakare...

³⁷ Ir paklauskite, nepamirškite šitų nedidelių bažnyčių, pavyzdžiui, brolio Radelo, brolio Džeksono, brolio Parnelio ir visos tos nedidelės brolijos, kurios ten grumiasi iš visų jėgų. Gerai? Ogi jie jaučia, kad mes čia esame jų seseriška bažnyčia. Suprantat? Mes jiems kaip grupelė-motina. Būtent čia jie gimė, pastoriai ir kiti.

³⁸ Ir šitas jaunuolis čia, brolis, aš sutikau jį aną vakarą čia, Alenas, jaunas brolis Alenas. Tikiuosi, mūsų brolis Kolinsas susipažins su broliu Alenu, jei dar nepažįsta. Jie abu metodistai tarnautojai, pamatę Žodžio Tiesą.

³⁹ Juk metodistų bažnyčios organizacija, juk toje metodistų bažnyčioje puikūs žmonės. Tik nemanykite, kad taip nėra. Taip yra. Katalikų bažnyčioje puikūs žmonės. Presbiterionų bažnyčioje puikūs žmonės. Ir visose tose vietose, yra vyrų ir moterų, laukiančių, kol pamatys, kaip ta Šviesa apšvies jų taką. Tiesiog toliau maloniai spinduliuokite Šviesą nuolankume. Nusižemindami visi priartėkime prie Dievo. Gerai?

⁴⁰ Nepamirškite, šie maldos namai praras savo jėgą. Atminkite, kad tai yra taikynys, kur velnias išbando visą pragaro ginkluotę. Jis privers vieną žmogų pasielgti taip, kaip kitam atrodo neteisinga. Jis taip ir daro, tuo užsiima. Tai jo reikalas, kad tik kas nors ką nors pasakytų, kad kas kalbėtų apie kitą, pasakytų: „O girdėjai, ką tasai padarė?“ Neklauskite to, visai to neklauskite! Tai velnias. Suprantat, tai šėtonas. Netikėkite tuo.

⁴¹ Jei kas nors pasielgė neteisingai, melskitės už juos. Ir nesimelskite

savanaudiškai, sakydami: „Žinau, kad tai mano pareiga, turiu pasimelsti už tą brolių“. Užjauk tą seserį iš širdies gelmių. Tiesiog kalbėkitės, būkite labai malonūs ir net nepastebėsite, kaip jie ir vėl bus tarnavime. Suprantate? Nes, galų gale, mes juk artėjame prie saulėlydžio.

⁴² Viena nuostabią dieną ateis Viešpats Jėzus. Ir žinot, man atrodo, tai įvyks taip staiga ir taip švelniai, taip...kad šimtas procentų...tik viena šimtoji iš šimto procentų viso pasaulio žinos, kada įvyks paėmimas. Tai įvyks taip tyliai, kad niekas nė nesužinos. Suprantate?

⁴³ Ir, žinoma, bus tokių grupelių, kurios sakys: „A, va štai tasai...“.

⁴⁴ „Ai, kalba, kad ten yra grupelė fanatikų, sako, kad dingę grupė... Bet taip nėra. Jie tiesiog kažkur išvažiavo. Mes turėjom reikalų su tuo fanatizmu“. Suprantat?

⁴⁵ „Na, kalba, kad ta nedidelė bažnytelė Džefersonvilio mieste, ten dingę tiek daug narių“.

⁴⁶ Suprantat, jie tai tiesiog užglaistys. Pasakys: „Nieko ten neįvyko“. Suprantat? Štai taip, ir tai praeis, ir jie to nesužinos.

⁴⁷ Tai vyks visoje šalyje: pirmiausia prisikels mirusieji Kristuje. Įvyks paėmimas, Bažnyčia bus paimta namo. Tada prasidės sielvartas ir... O!.. Mes jokių būdu nenorime būti čia tuo metu. Aš nenoriu būti čia per sielvartą. Ne. Dieve neleisk, kad kas nors iš mūsų būtų čia tuo laikotarpiu. Nes „Kas susitęsęs, ir toliau tebūna susitęsęs; šventasis dar tepašventėja; teisusis toliau tevykdo teisumą“. Nėra jokio... Avinėlis žengė su Savo Atpirkimo Knyga ir Nuotaka paimta; tie, kas tai atmetė, turi pereiti sielvarto periodą, tiek žydai, tiek ir pagonys. Kas per laikas — sielvartas. Aš to nenoriu.

⁴⁸ „Viešpatie, pašventink mane dabar“. Tai geras nazarietiškas mokymas, ar ne? Ir tarp kitko, tai tiesa. Tai tiesa. Teisingai. „Pripildyk mane Savo Šventąja Dvasia dabar, Viešpatie. Pašalink iš manęs visa, kas pasaulietiška, Viešpatie. Ne...neduok mums...“.

⁴⁹ Kaip pasakė vienas senyvas juodaodis brolis: „Gerbiamasis, aš rankoje turiu bilietą. Jis jau pažymėtas. Ir kai aš tą rytą ateisiu prie upės, nenoriu jokių nemalonumų“.

⁵⁰ Visai teisinga. Aš nenoriu jokių nemalonumų. Laikykit rankoje savo bilietą, nes mes išvykstam. Tik pagalvokit, artėja didis atpirkimo laikas.

⁵¹ Ir dar kai kas. Brolis, kuo jis vardu, iš ten, iš Jutikos? Man regis, brolis Greimas ir kitas brolis, kuris ten pastorius, brolis Šenksas, ar kažkaip taip, ar Sinkas? [Brolis Nevilis sako: „Brolis Snelingas“—Red.] Brolis Snelingas ten jų visų pastorius. Brolis Snelingas dabar pastorius Jutikoje. Man atrodo, pas juos maldos susirinkimai... [„Ketvirtadienį vakare“]. Ketvirtadienį vakare.

bažnyčią prie... Atsiskyrė nuo organizacijos, kurioje jie buvo... Ir, na, tai brolis Bouze. Ir jų bažnyčia, kur ilgus metus jie turėjo didelę bažnyčią, ir Viešpats laimino. Vėliau žmonės priėjo prie to, kad panorą viską patobulinti, kaip pas visus kitus ir paversti ją organizacija. Ir kai jie tai padarė, tik tie nuolankūs krikščionys to nenorėjo. Visą gyvenimą juos mokė taip nedaryti, taigi jie išėjo. Dabar jie turi grupelę ir Viešpats juos palaimino taip, kad jie vėl keliai į dideles patalpas, į bažnyčią, kurioje telpa keturi ar penki tūkstančiai žmonių, ir jie pradeda nuo pradžių.

⁸⁴ Ir jie atėjo pas mane ir pasakė: „Broli Branhamai...“. Sėdėjome ten kabinete, bažnyčios kabinete, kažkuria dieną. Ir jis pasakė, vienas iš lyderių, brolis Karlsonas ir kiti, paklausė: „Ką mes turime daryti?“

⁸⁵ Aš atsakiau: „Susiraskite žmogų, kuris būtų ganytojas, neturintis jokios reputacijos denominacijose, tiesiog tikrą, gerą, nuoširdų, malonų, nusižeminusį brolių, kuris gyvena Gyvenimą. Viskuo kitu Dievas pasirūpins. Suprantate? Aš pasakiau: „Geras pastorius, kuris tiesiog maitins avis, ir bus nusižeminęs ir taip toliau, o viskuo kitu Dievas pasirūpins. Jeigu jūs... Ne tada, kai ateis koks nors visažinis, kuris čia įvestų tvarką, o šitas dalykas turi būti taip, ir viską griežtai nukerta. Aš pasakiau: „Iš to nieko neišeis. Jūs jau tai turėjote“.

⁸⁶ Būtent, kiekviena dalelė bažnyčioje turi dirbti kartu, ir jūs turite atlikti savo dalį, kad matytume, koku laiku gyvename. Galbūt, mes arčiau nei mums atrodo.

⁸⁷ Taigi, mes vertiname brolių Veilą, ar ne? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Telaimina tave Viešpats, broli Veilai. Ačiū. Ir mes dėkojame Viešpačiui, kad davė mums šį puikų pamokslą šį vakarą.

⁸⁸ Ir čia aš gavau raštelį prieš kelias minutes. Viena iš seserų kažką norėjo papasakoti iš sapno. Tiesiog užrašyk tai man, sese, aš... Jis siuntė jai kelis sapnus, kurie buvo visiškai tiesa. Mes nepriimame visų sapnų. Ne, ne. Bet kai jie nuo Dievo, mes norime žinoti, kad tai Dievas kalba su mumis.

⁸⁹ Kaip ir kalbėjimas kalbomis: mes netikime viskuo; bet kai yra aiškinimas, kuris mums pasako, kad kažkas įvyks, ir matome, kaip tai įvyksta, tada mes dėkojame Viešpačiui už tai. Suprantate?

⁹⁰ Mes norime, kad tai eitųsi sklandžiai, maloniai ir Viešpaties tvarka. Taigi tiesiog atsiminkite, kad jūsų vaidmuo gali būti pagrindinė spyruoklė arba tai gali būti mažą...kokia nors mažą rodyklėlę, ar kokia nors mažą detalę, ar prisukimo galvutę, kad ir kas tai bebūtų, arba tai gali būti rodyklės ant laikrodžio ciferblato, kurios parodo laiką. Bet kad ir kas tai bebūtų, reikia, kad mes visi kartu harmoningai dirbtume su Jėzaus Kristaus Evangelija, kad tai įvyktų.

būtume tyri prieš Dievą ir kad Jis galėtų veikti Savo tyra Šventąja Dvasia per mus, kad įvykdytų šiuos dalykus. Aš...aš manau, kad, kai grįšit namo šį vakarą, jei perskaitysite tą nedidelį Judo laišką, jūs sužinosite tikrai daug apie tai, ką dabar sakė brolis Veilas. Ir jis pasakė: „Aš narsiai kovojau už tikėjimą, vieną kartą duotą šventiesiems“. Jie nutolo nuo to. Atėjo žmonės sugadintu protu ir taip toliau, įėjo ir suvedžiojo juos atsitraukti nuo tikrų Dievo dalykų.

⁷⁶ O Dievas gali veikti tik tiek, kiek mes leidžiame Jam veikti. Ir yra tiek nuostabių dalykų, kuriuos aš...sakė...

⁷⁷ Žinote, žmonės nori jėgos, o iš tiesų nežino, kas yra jėga. Suprantat? Jie iš tikrųjų nežino, kas...kas ją lydi. Kelias aukštyn visada yra kelias žemyn. Jei nori jėgos, pažiūrėk, kiek gali nusižeminti. Atsitrauk nuo viso savo pasaulietiško mąstymo ir nusižemink prieš Dievą, ir tada turėsi daugiau jėgos nei tas žmogus, kuris bėgioja po visą pastatą ir kelia daugybę triukšmo. Suprantat? Tai dėl to, kad sugebėjote nugalėti save ir pasišvęsti Kristui (suprantat?), nusižeminti prieš Jį. Tai tikroji jėga.

⁷⁸ Parodykit man bažnyčią, kuri yra nuolanki, tikrai nuolanki, ne arogantiška bažnyčia, tiesiog maloni, nuolanki bažnyčia, tada aš parodysiu jums bažnyčią, kuri turi Dievo palankumą ir jėgą. Tikrai. Štai ko reikia — nuolankumo, nusižeminti prieš Dievą ir tiesiog leisti Dievui veikti per mus. Nereikia kelti daug triukšmo.

⁷⁹ Kartais, kaip pasakojo vienas ūkininkas, jis išvažiuodavo į laukus su savo vežimu, ir kiekvieną kartą, kai užkliūdavo už nelygumo, jis subraškėdavo ir riedėdavo toliau. Bet kai grįždamas užkliūdavo už to paties nelygumo, vežimas nekeldavo jokio triukšmo, nes būdavo prikrautas gėrybių.

⁸⁰ Taigi, aš manau, kad tame yra tiesos (suprantat?), kad mes būtume pripildyti gerų dalykų iš Dievo, kad Dvasios vaisiai pasireikštų per mus. Kaip jis tiek daug rėmėsi Pirmuoju Korintiečiams 13 ir, kad, „Jeigu atiduodu savo kūną sudeginti, ir turiu visus tuos dalykus, bet neturiu meilės, — tai tuščia, man nėra iš to jokios naudos“. Matot? Mums reikia tai daryti.

⁸¹ Svarbiausia tai, kad mes atsakingi už savo pačių sielas prieš Dievą. Suprantat, tai jūs keliausit į Dangų. Esmė ne tame, ar jis keliaus, ar aš keliausiu. Svarbu jums patekti. Suprantat? Pirmiausia — jūs. Ir jūs turite tuo rūpintis ir būti nuolankūs prieš Viešpatį.

⁸² Aš visuomet prieidavau išvadą, kad žmogus, kuris nusižemina, yra tas žmogus, kurį Dievas išaukština. Kai matai žmogų išpūsta krūtine, kuris žino viską, ir negali jam nieko pasakyti, ir jis arogantiškas ir, na, toks žmogus niekada nieko nepasiekia. Bet pažiūrėkit į žmogų, kuris nusižemina ir elgiasi nuolankiai.

⁸³ Kažkurią dieną kalbėjau su vienu žmogumi, kuris kaip tik neseniai įsteigė

Ogi, žinot, būtų labai malonu, jei mes užsuktume pas juos ketvirtadienį vakare ir šiek tiek pabendrautume su šiais bičiuliais. Suprantate? Ir paskui pas brolių Džeksoną tuo metu, kai pas jį vyksta tarnavimas, susirinkti nedidele grupele ir nuvažiuoti.

⁵² Tiesiog toliau melskitės, toliau gilinkitės. Tik nenustokit! Visai kaip Elisas pasakė tiems, tarė: „Kaskite ten griovius“. Kai kasate, pasitaiko sena skardinė ir sako: „Per daug pavargau“, — meskit ją nuo kelio ir toliau kaskit. Suprantat? Tiesiog toliau kaskit, nes mes turim kasti ir viskas. Nes, jei...jei tikitės išvengti sielvarto, geriau pradėkit kasti.

⁵³ Ir dabar man, aš čia pamokslauju pats sau. Aš pats pradėsiu kasti giliau nei kada nors anksčiau, nes aš jaučiu, kad šalyje ir visame pasaulyje šis tarnavimas vėl...nes jis dabar žinomas beveik visame pasaulyje. Man...man vėl reikia išvykti.

⁵⁴ Žmona sakė man... Vieną rytą aš pasakiau: „Gal ir tu važiuotum su manim, kai išvyksiu? Važiuosiu maždaug sausi, jei Viešpats leis. Aš noriu apkeliauti visą pasaulį, pilną ratą, grįžti atgal ir galbūt kitą vasarą vyks tarnavimai Jungtinėse Valstijose“.

O ji atsakė: „Aš jau per sena kelionei“.

⁵⁵ „Na, — sakau, — aš važiauvau, kai man... Mano beveik paskutinė užjūrio kelionė buvo maždaug prieš aštuonerius metus, o aš jaučiu, kad aš dabar geresnės formos kelionei, nei prieš aštuonerius metus. Suprantat? Dabar aš daugiau apie tai žinau“.

⁵⁶ Ir tuomet mes perėjome prie temos: jei Viešpats pasakytų: „Aš duosiu tau dvidešimt penkerius metus. Tu nenusilpsi. Galėsi keliauti, ir Aš skirsiu tau dvidešimt penkerius metus žemėje“, — ar pasirinktum nuo gimimo iki dvidešimt penkerių, nuo dvidešimt penkerių iki penkiasdešimties, nuo penkiasdešimties iki septyniasdešimt penkerių metų ar nuo septyniasdešimt penkerių metų iki šimto?“

⁵⁷ Taigi, bet koks žmogus, kuriam žemėje būtų skirta kažkiek laiko, padarytų blogiausia, ką gali, jei nepraleistų to laiko tarnaudamas Viešpačiui. Nesvarbu, ką jis bedarytų.

⁵⁸ Taigi, jei nori būti širdžių ėdikas, ar panašiai, geriau rinkis tą jauną amžių — pirmus dvidešimt penkerius metus. Taip?

⁵⁹ Jei nori būti stalius, mechanikas ar dar kas, verčiau imk antrus dvidešimt penkerius metus. Ar ne?

⁶⁰ Paskui aš susimąsčiau: „O kaip aš, ką aš pasirinkčiau?“ Rinkčiausi nuo septyniasdešimt penkerių iki šimto. Būčiau protingesnis, išmintingesnis. Būčiau pastovesnis. Daugiau žinočiau apie tai, ką darau. Aš

dešimčia...aštuoniais ar dešimčia metų vyresnis nei tada, kai paskutinį kartą buvau už vandenyno. Aš ne nesiveržiu, tarsi medžiodamas gyvates. Žinau apie tai daugiau. Suprantat? Žinau, kaip...

⁶¹ Visai kaip meškėną medžiojantis šuo, kuris pešasi su meškėnu (suprantat?); jis žino kaip jį sugauti. Nešok ant jo, nes apdraskys. Suprantat? Perprask jo gudrybes ir stebėk, kaip jis elgiasi. Ir mes vis daugiau sužinome apie priešą. Taigi mums reikia sužinoti visą jo taktiką, ir kaip jis artinasi, ir ką daro, išsiaiškinti, kaip jis smūgiuoja — tada būsi pasiruošęs jį pulti. Suprantat?

⁶² „Taigi dabar, man atrodo, — pasakiau žmonai, — manau, aš dabar geresnės formos nei tuomet, kai buvau keturiasdešimties ir keliavau“. Suprantat? O man penkiasdešimt ketveri. Ir aš manau, jei gyvenčiau ir vis dar laikyčiausi taip gerai, kaip dabar, kai man sukaktų šimtas metų, jeigu aš... Jei Jėzus uždelstų taip ilgai, tada aš būčiau geresnės formos kelionėms nei dabar. Suprantat? Nes daugiau žinai apie viską, kaip elgtis, ką daryti, kaip elgtis tam tikroje situacijoje.

⁶³ Dabar paklauskite daugelio žmonių, jei jų laukia operacija: „Kalba, kad ten jaunas gydytojas, prieš porą dienų gavo diplomą, ką tik baigė medicinos mokyklą, bet dar niekuomet nėra operavęs. Tegu jis operuoja“.

⁶⁴ „O ne, — pasakytumėte, — nieko panašaus, tik ne jis. Jokiu būdu! Nei už ką, jokiu būdu. Nenoriu, kad jo peilis mane paliestų. Geriau eisiu, paprašysiu to kito, aš girdėjau, kad jis atliko daug operacijų. Jis žino, kaip tai daroma“. Va štai taip. Suprantat? Štai kur esmė.

⁶⁵ Jūs rūpinatės tuo, o kaip dėl sielos? Noriu tokio, kuris žino, kur stovi, ir žino kelią, juo ejo. Taip. Iš tiesų.

⁶⁶ Telaimina jus Viešpats. Gerai, broli Nevili, atėik čia. Ir telaimina Viešpats brolių Nevilį. Taigi nepamirškite, kitą sekmadienį.

⁶⁷ [Brolis Nevilis sako: „Aš tiesiog širdyje nustebau, nes supratau, kad gerbiu savo daugybės brolių tarnavimus. Ten lauke, prieš tai, kai brolis Branhamas atėjo, aš pasakiau: „Nežinau, ar jis šiandien tarnaus“. Aš čia kalbėjau su daktaru Li Veilu ir pasakiau: „Aš buvau susirinkime Midлтаune, Ohajo valstijoje, ir visą tą dieną tu ten skelbei“. Ir aš sakiau: „Man labai patiko tas susirinkimas, o kartu ir brolio Veilo mokymas“. Pasakiau tai kalbėdamas apie susirinkimą Midлтаune. Ir pasakiau: „Aš gerbiu Dievo tarnus, ir vienas iš mūsų, — sakau, — kas bepamokslautų, tai visada laimina kitą, kadangi visi tarnautojai yra įkvėpiami tos pačios Dvasios“.] Amen. [„O aš neturiu jokio...jokio savanaudiškumo ar ambicingumo, ir aš su džiaugsmu sveikinu Dievo tarnautojus, ypač tuos, kurie bendradarbiauja su Tuo ir su mumis Tame. Aš su malonumu jų klausau“.—Red.] Amen. [„Taigi aš paprašiau brolio Li Veilo; sakiau: „Ar tarnausi, jei nebus brolio Branhamo?“ Ir brolis Branhamas

netarnavo. Jis, galbūt, žinojo apie tai“.] Ne, nežinojau, kitaip gal nebūčiau taip ilgai kalbėjęs.

⁶⁸ [Brolis Nevilis sako: „Taigi aš paprašiau šį vakarą brolio Veilo tarnauti, jei brolis Branhamas to nedarys. Nes jis bendradarbiauja su juo susirinkimuose, ir jis žino apie Kelią, apie šitą Kelią. Ir mes džiaugiamės, kad su mumis brolis Veilas. Aš jį labai branginu ir gerbiu, kaip ir visus kitus tarnautojus, kaip ir kitus. Taigi, jei jis nori ateiti ir kalbėti mums, aš su malonumu siūlau jam tai padaryti“.—Red.] Amen. [„Telaimina Dievas ir melskimės už brolių Veilą. Kai kurie iš jūsų nei karto jo negirdėjo ir aš tikiu, kad jūs melsitės už jį“.] Taip.

⁶⁹ Man nederėjo užimti viso jo laiko. Atsiprašau auditorijos. Būdamas ten aš nežinojau, kad jis...kad taip buvo suplanuota. Telaimina tave Dievas, broli Veilai.

⁷⁰ [Brolis Li Veilas sako: „Taip nebuvo suplanuota! Jis sakė, jei jūs nekalbėsite. O jūs atėjote“. Brolis Branhamas ir susirinkusieji juokiasi.—Red.] Gerai. Viskas gerai.

⁷¹ Nors pats jo pasiklausysiu. Brolis Veilas daug kartų kalbėjo prieš man kalbant susirinkimuose, ir panašiai. Jis jau seniai veda susirinkimus, nuostabus brolis, jam tai puikiai sekasi. Aš esu tikras, kad ši auditorija visuomet džiaugiasi girdėdama brolių Veilą, kai jis kalba. Telaimina tave Viešpats, broli Veilai.

⁷² [Brolis Veilas vieną valandą ir dešimt minučių kalba remdamasis Morkaus 16:15-20 ir kitais Raštais tema: „Kodėl nesuveikė Morkaus 16? Ir kaip pagal Raštą tai turėtų suveikti?“—Red.]

⁷³ Tiek daug buvo pasakyta, kad aš negalėčiau nieko pridurti, kad būtų dar geriau. Ir aš tikrai tikiu, kad būtent Viešpats taip sutvarkė, kad brolis Veilas pasakytų šį pamokslą, po rytinio pamokslų. [Brolis Nevilis sako: „Amen. Taip, aš irgi tuo tikiu“.—Red.] Nes, matot, taip turi būti. Mes priimame tai iš Dievo. Ką...yra tiek daug dalykų, kuriuos jis sakė. Aš čia užsirašiau dvidešimt pamokslų tik iš to, ką jis sakė.

⁷⁴ Aš čia galvojau apie vieną mažą iliustraciją, kuri parems tai, ką jis sakė. Taigi, mes žiūrime į šį laikrodį, kad sužinotume, kiek valandų. Jei kiekviena detalė šiame laikrodyje nederės vienas su kitu, mes niekuomet nesužinosim tikslaus laiko. Teisingai? Ir tam reikia visų mūsų, visų kartu, jei norime pamatyti Trečiąjį Patraukimą iš tikrųjų kažką darantį dėl Dievo, reikia, kad mes visi kartu harmoningai veiktume, kad nusižemintume prieš Dievą ir išpažintume savo klaidas, ir melstumėmės, ir tikėtume Dievu dėl šių dalykų.

⁷⁵ Aš tikrai tikiu, kad tai, ką pasakė brolis Veilas, yra tiesa, kad Dievas niekada nesiųs savo Dvasios į nešventą, neteisią, nepaklusnią šventyklą. Ne. Tai turi ateiti per mūsų širdžių apvalymą nuo visos klastos ir nedorybės, kad